

Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσα - Οι λογισμοί καθορίζουν τη ζωή μας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η ζωή μας εξαρτάται από το είδος των λογισμών που καλλιεργούμε. Αν οι λογισμοί μας είναι ειρηνικοί και ήρεμοι, αν έχουν πραότητα και καλοσύνη, τότε έτσι είναι και η ζωή μας.

Αν η προσοχή μας είναι στραμμένη στις συνθήκες του βίου μας, τότε μας καταπίνει μια δίνη λογισμών, και δεν μπορούμε να έχουμε ούτε ειρήνη ούτε γαλήνη. Το σημείο εκκίνησης μας είναι πάντοτε εσφαλμένο. Αντί να ξεκινούμε με τον εαυτό μας, εμείς θέλουμε πάντοτε να αλλάξουμε πρώτα τους άλλους και τελευταίους εμάς. Αν ο καθένας ξεκινούσε πρώτα με τον εαυτό του, θα είχαμε παντού τριγύρω ειρήνη! Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέει ότι κανείς δεν μπορεί να βλάψει τον άνθρωπο εκείνο που δεν βλάπτει τον εαυτό του - ούτε κι ο ίδιος ο διάβολος. Βλέπετε; Εμείς είμαστε οι αρχιτέκτονες, οι μοναδικοί αρχιτέκτονες, του μέλλοντός μας.

Με τους λογισμούς του ο άνθρωπος αναστατώνει ενίοτε την τάξη της Δημιουργίας. Έτσι καταστράφηκαν οι πρώτοι άνθρωποι -με έναν κατακλυσμό- εξαιτίας των κακών λογισμών και προθέσεών τους. Αυτό αληθεύει ακόμα και σήμερα - οι λογισμοί μας είναι κακοί και γι' αυτό δεν αποκομίζουμε καλή καρποφορία. Πρέπει να αλλάξουμε. Καθένας μας πρέπει να αλλάξει, αλλά είναι κρίμα που δεν έχουμε παραδείγματα να μας καθοδηγήσουν, ούτε στις οικογένειές

μας ούτε στην κοινωνία μας.

Βλέπετε συνεπώς πως έχουν τα πράγματα. Όταν καλλιεργούμε κακές σκέψεις, γινόμαστε κακοί. Ίσως εμείς να νομίζουμε ότι είμαστε καλοί, αλλά το κακό είναι εντός μας. Δεν έχουμε τη δύναμη να του αντισταθούμε. Και γνωρίζουμε ως χριστιανοί ότι δεν πρέπει καν να σκεφτόμαστε το κακό, πόσο μάλλον να το διαπράττουμε.

Εμείς ωστόσο, έχουμε θεία δύναμη, θεία ζωή και θεία ενέργεια. Την ημέρα της τελικής κρίσεως θα ερωτηθούμε για το τι είδους χρήση κάναμε αυτής της δύναμης, της ζωής και της ενέργειας, που μας δόθηκαν: συμβάλαμε στην αρμονία του σύμπαντος ή σπείραμε δυσαρμονία;

Ο Κύριος πήρε πάνω του όλες μας τις οδύνες και τις μέριμνες, και είπε ότι θα μας παράσχει καθετί που χρειαζόμαστε. Και παρόλα αυτά εμείς κρατιόμαστε τόσο σφιχτά από τις μέριμνές μας, που δεν αφήνουμε το νου και την καρδιά μας, τις οικογένειες και καθένα τριγύρω μας, να βρει ανάπαυση.

Όποτε τα προβλήματα πέφτουν πάνω μου σαν άχθος δυσβάσταχτο κι εγώ προσπαθώ να σηκώσω όλες τις μέριμνες του μοναστηριού και της αδελφότητας μόνος μου, συσσωρεύω μπελάδες σε μένα και την αδελφότητα. Ακόμα και το ευκολότερο έργο επιτελείται με τεράστια δυσκολία. Όταν όμως εναποθέτω τον εαυτό μου, την αδελφότητα και καθετί άλλο στον Κύριο, τότε ακόμα και τα δυσκολότερα έργα επιτελούνται με ευκολία. Δεν υπάρχει πίεση και βασιλεύει ειρήνη στην αδελφότητα.

Ο άνθρωπος εκείνος που ζει μέσα του τη Βασιλεία των Ουρανών ακτινοβολεί άγιους λογισμούς. Θείους λογισμούς. Η Βασιλεία του Θεού δημιουργεί μέσα μας μια ατμόσφαιρα παραδείσου, εν αντιθέσει προς την ατμόσφαιρα της κολάσεως, την οποία ακτινοβολεί όποιος έχει τον Άδη στην καρδιά του. Ο ρόλος των χριστιανών στον κόσμο είναι να φιλτράρουν την ατμόσφαιρα της γης, ώστε να κερδίζει διαρκώς έδαφος η ατμόσφαιρα της Βασιλείας του Θεού.

Μπορούμε να περιφρουρούμε ολόκληρο τον κόσμο περιφρουρώντας την ατμόσφαιρα του παραδείσου μέσα μας, διότι αν χάσουμε τη Βασιλεία των Ουρανών, δεν θα σώσουμε ούτε τον εαυτό μας ούτε τους άλλους. Εκείνος που έχει μέσα του τη Βασιλεία του Θεού θα τη μεταδώσει ανεπαίσθητα και στους άλλους. Οι άνθρωποι θα ελκύονται από την εντός μας ειρήνη και ζεστασιά θα θέλουν να είναι κοντά μας, και η ατμόσφαιρα του ουρανού θα περάσει σταδιακά και σε κείνους. Σχεδόν δεν είναι καν απαραίτητο να μιλάμε στους ανθρώπους γι' αυτή. Η ατμόσφαιρα του παραδείσου θα ακτινοβολεί από μέσα μας ακόμα κι όταν σιωπούμε

ή μιλάμε για πράγματα καθημερινά. Θα ακτινοβολεί από μέσα μας ακόμα κι αν δεν έχουμε συναίσθηση ότι το κάνει.

Ο Κύριος κάλεσε τον καθένα από μας στην ύπαρξη με ένα συγκεκριμένο στόχο και σχέδιο. Και το παραμικρό χορταράκι αυτού του πλανήτη έχει ένα είδος αποστολής εδώ στη γη.

Και πόσο αληθεύει αυτό για τα ανθρώπινα όντα! Ωστόσο, εμείς διαταράσσουμε ενίοτε και εμποδίζουμε το σχέδιο του Θεού. Έχουμε την ελευθερία είτε να αποδεχτούμε το θέλημά Του είτε να το απορρίψουμε? ο Θεός που είναι αγάπη, δεν θέλει να άρει αυτή την ελευθερία από μας. Μάς δόθηκε απόλυτη ελευθερία, αλλά εμείς, πάνω στην τρέλα μας, ποθούμε συχνά άχρηστα πράγματα.

Δεν μπορούμε να επιτύχουμε τη σωτηρία με κανέναν τρόπο πέρα από τη μεταμόρφωση του νου μας, τη μεταμόρφωσή του σε κάτι διαφορετικό από αυτό που ήταν. Ο νους μας θεώνεται από μια ιδιάζουσα ενέργεια της χάριτος του Θεού. Γίνεται απαθής και άγιος. Ένας θεωμένος νους ζει ακατάπαυστα με τη μνήμη του Θεού.

Γνωρίζοντας ότι ο Θεός είναι μέσα μας κι εμείς εν Αυτώ, ο θεωμένος νους είναι ολότελα οικείος με τον Θεό. Ο Θεός είναι παντού κι εμείς είμαστε σαν ψάρια μέσα στο νερό όταν είμαστε εν Θεώ. Τη στιγμή που οι λογισμοί μας Τον εγκαταλείπουν, αφανιζόμαστε πνευματικά.

Από το βιβλίο «Οι λογισμοί καθορίζουν τη ζωή μας»

Πηγές: Αγιορείτικο Βήμα- impantokratoros.gr